

BASÍLICA
•
SANTA
MARIA
DEL PI

AHIR,
AVUI,
DEMÀ

Núm.

783

27
octubre
2019

Comunicat davant l'actual situació social i política

Lluís Ramis, rector

Avui dediquem l'espai del rector en aquest full parroquial a reproduir el comunicat que ha emès la Conferència Episcopal Tarraconense amb motiu de la delicada situació en què es troba Catalunya.

En aquests darrers temps, la situació social i política del nostre país ha esdevingut força complexa. Són temps en què entreveure solucions es fa difícil perquè es produeix un atrinxerament en les pròpies posicions, amb desqualificacions sovintejades de l'altre. Les raons queden sotmeses sovint als sentiments de cadascú. Això dificulta una mirada serena sobre la realitat. Fàcilment tothom se sent ofès: hi ha el perill que el greuge sigui l'actitud dominant.

Catalunya no és una societat violenta però constatem que els darrers anys ha minvat la qualitat de la convivència per la via del refredament, de la ignorància o del menyspreu. Malgrat tot, la convivència és un bé preciós que cal salvar: la persona és primer que la idea, la unitat preval sobre el conflicte, el tot per sobre de la part (cf. Papa Francesc, *Evangelii gaudium*, 222-237) i, per això, l'instrument essencial és la paraula i, per tant, el diàleg esdevé fonamental.

Com a pastors de l'Església que peregrina a Catalunya, volem oferir una mirada des de l'Evangeli de Jesucrist i constatem l'existència de sentiments diferenciats i, sovint, barrejats entre les identitats espanyola i catalana. Tal com han demostrat els esdeveniments dels darrers anys, particularment les diverses eleccions, aquests sentiments es concreten en un ventall ampli d'opcions polítiques. Aquestes opcions es manifesten de manera diversa sobre la situació de Catalunya en relació a l'Estat espanyol.

Els esdeveniments de l'any 2017 van comportar, entre d'altres coses, l'empresonament preventiu de nou persones, membres del Govern, càrrecs electes i dirigents

socials catalans, i la sortida d'alguns altres a un país estranger. La presó preventiva ha durat gairebé dos anys, i l'hem viscuda amb la pena al cor pel que suposava per als presos i per les seves famílies i amics. El judici dut a terme en el Tribunal Suprem durant aquest any 2019 i la posterior sentència, s'inscriuen en l'estat de coses que hem descrit

anteriorment. El Tribunal ha dictat sentència i, encara que hi haguessin legítims recursos i es puguin fer valoracions distintes, cal respectar la sentència emanada del poder judicial d'un Estat de dret, així com les eventuals decisions que puguin venir dels tribunals europeus. En un estat democràtic, les lleis fonamentals que regulen el sistema polític i que han estat votades i aprovades pels ciutadans, constitueixen un referent bàsic de l'ordenament social.

Creiem també que l'assoliment d'un recte ordre social que permeti el desenvolupament harmònic de tota la societat necessita alguna cosa més que l'aplicació de la llei. En el discurs d'obertura del Concili Vaticà II, el Papa sant Joan XXIII va afirmar que "és preferible fer servir el remei de la misericòrdia que no pas empunyar les armes de la severitat; i pensa que no és precisament condemnant [...], com cal atendre a les necessitats del nostre temps". Poc més endavant indica com els homes i les dones d'avui "cada dia estan més convençuts que la dignitat de la persona i la seva deguda perfecció són valors essencials". (Al·locució *Gaudet Mater Ecclesia*, de l'11 d'octubre de 1962, núm. 7).

Sant Joan XXIII, el Papa bo. (1881-1963)

Per a poder viure això, és necessari, en primer lloc, que s'apliqui la via de la misericòrdia per tal de desactivar la tensió acumulada aquests darrers anys i retornar a l'únic camí possible: un seriós camí de diàleg entre els governs espanyol i català que permeti anar trobant una solució política adequada, sabent que dialogar significa renunciar en part al que un voldria per tal d'aproximar-se a l'altre i imaginar entre tots una solució satisfactòria.

En segon lloc, es tracta de retornar al poble el sentit de futur, de donar a les persones un horitzó que dissipï la sensació que no hi ha camins per on tirar. Tot projecte humà se sosté sobre l'adhesió lliure i democràtica de les persones. Cal convèncer i persuadir, cal el debat polític i social respectuós, cal intercanvi d'opinions i la recerca comuna de solucions negociades.

En tercer lloc, es tracta de construir una societat justa, solidària, respectuosa de la igualtat de les persones, propera als qui passen necessitat, que s'inscriu en el món global i no es refugii en un petit món local. La societat catalana ha de treure fora les grans energies que posseeix de creativitat i innovació, de proximitat als qui vénen de lluny, de foment de l'educació i del teixit cultural i associatiu que la caracteritza.

El Papa Francesc, en el missatge *urbi et orbi* del dia de Pasqua d'enguany (21 abril 2019), afirmava: "que davant els nombrosos sentiments del nostre temps, el Senyor de la vida no ens trobi freds ni indiferents. Que faci de nosaltres constructors de ponts i no de murs". I pregava perquè Jesús ressuscitat "obri els nostres cors" a les necessitats "dels indefensos, dels pobres, els sense feina, els marginats, els qui truquen a la nostra porta a la recerca de pa, d'un refugi o a la recerca de la seva dignitat".

Estimat Gaietà,

Als sagristans se'ns fa estrany que deixis de ser el rector del Pi. No n'hem conegut cap altre així que per nosaltres això és una experiència totalment nova. Amb tot, també estem contents que no marxis i poder seguir compartint el dia a dia de la parròquia amb tu.

El primer dia que et vam conèixer ens vas dir que no duraríem massa temps com a sagristans. Tu ets així, dius el que penses sense embuts, però a nosaltres aquestes paraules ens van sobtar. Ara que han passat més de 8 anys des de llavors, ens coneixem molt més i millor, i ja sabem caçar al vol les teves paraules. Han estat 8 anys amb tu en que hem fet un munt de feina, massa com per poder-la explicar tota aquí. Això és una de les coses que més ens agrada de tu, que sempre estàs obert a nous reptes, a començar iniciatives ambicioses i a donar opció. Gràcies a la teva amplitud de mires hem pogut arreglar molt el Pi: ara tenim un museu fantàstic, tenim un campanar que és referent per tota la ciutat i un Arxiu que rivalitza amb els millors del país. S'han arreglat i endreçat retaules, dependències parroquials com la Llar de Santa Maria (espai que reserves gelosament per a les activitats parroquials), el jardí... i la coberta de l'església! La gran assignatura pendent des de feia més d'una dècada, una de les coses per les que els que vinguin darrera nostre segur que ens recordaran. Et recordaran.

També hi ha hagut moments durs com el dia dels atemptats, en que vam refugiar més de 200 persones a la basílica. L'acolliment sempre serà un dels nostres trets distintius, el dels pinencs i pinenques, i pensem que això es respira dins aquestes quatre parets. Molta gent ens manifesta que sent el Pi com la seva casa, i això és un triomf del que pots estar-ne orgullós. Moltes vegades no ho has tingut fàcil, t'has callat moltes coses per no fer mal, i fins i tot has patit, però això només ho sap poca gent. És important explicar-ho, perquè a vegades la gent pensa que no hi ets, i res més lluny de la realitat.

I també, perquè no dir-ho?, hi ha hagut moments que ens hem enfadat. Passa a totes les famílies, i qui més qui menys ha rebut alguna esbroncada teva o alguna trucada a altes hores de la nit... o més d'una! Ets un "jefe" amb caràcter, però per sort les teves emprenyades duren poca estona i de seguida fem les paus. Sent honestos hem de dir que la major part del temps estàs de bon humor i dispostat a fer broma (sobretot amb en Pascual!).

T'hem de donar les gràcies per haver-nos donat la oportunitat de formar part de la família del Pi. A vegades la feina és dura o difícil, però no tothom té la sort de dir que ve a treballar amb un somriure. Nosaltres la tenim, i sentim que som part d'aquesta família tan fantàstica de la que tu has estat una mica el pare. N'estarem agraïts sempre.

Ara Mn. Lluís també passa a formar part de la nostra família. L'acollirem tots plegats amb els braços oberts, i ja ens anirem coneixent de mica en mica. Per nosaltres és una nova etapa, però no haver d'acomiar-nos de tu fa que la puguem encarar més fàcilment i amb millors ànims, sabent que podrem continuar treballant junts per a que el Pi continuï sent la casa de tothom.

Gràcies per tot!

PS: No deixis de sortir per la finestra a dir als turistes que mirin el campanar!

Albert, Pascual i Wilson

Oberts als altres

La majoria ens voltem d'amics en diferents ambients i no sempre ens és fàcil coincidir amb les idees, dèries, aficions i un munt de coses que comporta la convivència. Se'ns barregen maneres de pensar en religió, política, societat, i ens podem trobar enfrontats amb persones que estimem, però que voldrien que penséssim com ells i això ens incomoda i també els incomoda.

Però ens estimem i mirem de tirar endavant a vegades callant, altres mirant de discrepar amb serenor i, anant bé, mirant de quedar amics. L'altre dia en una taula de presentació d'un llibre es va llegir la pregària que hi ha a continuació i que us poso a la vostra reflexió i a la meua, per ajudar-nos a trobar «el rostre de cadascú, els trets esborrats pel pas del temps, de l'infant que tots hem estat.»

Fem nostre aquest esperit d'amistat i avancem sempre al costat dels altres amb alegria.

Pregària: Acollir el germà (Jacques Maritain)

Senyor! Com em fatiguen els altres, com em fatiguen aquells que m'has donat per germans. Els meus germans no són sempre divertits. I això, això és més dur. Diferents, tots diferents, imposant-me alguna cosa en particular, alguna cosa en particular que em molesta, em desorienta, em fereix.

No és gens fàcil d'admetre que els altres siguin diferents. Cadascú d'ells m'obliga a comprendre alguna cosa. I jo, no sempre en tinc ganes, Senyor.

Estic cansat d'estimar als germans. Tinc tantes ganes a vegades, de tancar-me en el cercle íntim d'un grup d'amics, d'aquells que he comprès d'entrada i m'han comprès aviat, d'aquells que la seva presència provoca un escalf confortable...

Però tots els altres, Senyor, oh! Que em costa d'acollir-los!

Senyor, que mai no em tanqui als altres. Que mai no digui «no us entenc», abans de fer mitja volta i tornar tranquil·lament al meu món ben ordenat, on no hi ha lloc per a ells.

Ajuda'm, més aviat, a trobar el rostre de cadascú, els trets esborrats del pas del temps, de l'infant que tots hem estat. Sobre tot, els trets del teu rostre que el temps mai no hauria d'esborrar.

Fem nostre aquest esperit d'amistat i avancem sempre al costat dels altres amb l'alegria de saber estimar i ser estimats.

Pere Fàbregues

Publicat a Es Diari, de Menorca, diumenge, 20 d'octubre de 2019

Si voleu estar informats de totes les activitats que es fan a Santa Maria del Pi, subscriuiu-vos al nostre butlletí electrònic a www.basilicadelpi.cat

Horari de misses

DIES FEINERS

19:00 a la Capella de la Sang

DISSABTES

18:30 a la Capella de la Sang
20:00 a la Capella de la Sang

DIUMENGES

12:00 a la Capella de la Sang
13:00 (en castellà) a la Capella de la Sang

On som?

BASÍLICA
Plaça del Pi, 7

SAGRISTIA I DESPATX
Plaça del Pi, 7

LOCALS PARROQUIALS
Cardenal Casañas, 16

08002, Barcelona
Tel. 93 318 47 43
info@basilicadelpi.cat
www.basilicadelpi.cat

Despatx parroquial

El despatx parroquial és l'indret d'acollida de la parròquia on us atendrem a qualsevol hora.

Per les gestions administratives relacionades amb els sagraments, l'horari establert és el següent:

dimarts de 10:00 a 11:00 (atenció telefònica) i dijous de 18:00 a 20:00.

despatx.santamariadelpi@gmail.com